

Dr. Kerényi István 80 éves

Dr. Kerényi István, lapunk szerkesztőbizottságának elnöke, szakmánk egyik kiválósága 2010. szeptember 16-án tölti be 80. életévét.

Kerényi István a Magyar Pamutiparban szövő tanulóként kezdett dolgozni. 1952-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen gépészmérnöki diplomát szerzett és 1954-ig az egyetem textiltechnológiai tanszékén volt tanársegéd. Az oktatási tevékenység mellett részt vett a kutatómunkában is. A pamutszálak szigetelő tulajdonságainak mélyreható elemzése és az orsórezgések vizsgálatának matematikai modellezése jelentette fő kutatási területét. A tanszék vezető Zilahy Márton professzor *A textilipar nyersanyagai* című egyetemi tankönyvének összeállításában is fontos szerepe volt, több orosz nyelvű szakcikket illetve könyvet fordított magyarra.

1955-től, 32 éven át a Magyar Selyemipar Vállalatnál (MSV) dolgozott, az üzemmérnöktől a vezérigazgató-helyettesi beosztásig több munkakört is betöltött. Az MSV-hez tartozó Duna Cérnázógyárban eltöltött időszak alatt kezdődött hazánkban a fonalterjedelmesítés. Először valódi sodrásos eljárással készült fonalak technológiáját vizsgálta, majd bekapcsolódott a hamisodrásos elven működő fonalterjedelmesítési technológia itthoni fejlesztésébe. Nemzetközi szintű eredményeket ért el a légfűvások terjedelmesítési technológia elméleti alapjainak modellezésében is. 1987 és 1991 között a BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat gyártmány- és mintafejlesztési központját vezette. 1991 óta az Artemix Kft. ügyvezetője.

1961-től aspiránsi tanulmányokat végzett. Kandidátusi értekezését a hazai gyártású poliamidszálak terjedelmesítési technológiájának kidolgozása témakörben védte meg. 1970-ben elnyerte a műszaki tudományok kandidátusa fokozatot és a műszaki doktori címet.

A Magyar Tudományos Akadémia Szál- és Rosttechnológiai (jelenleg: Kompozittechnológiai) Bizottságának 1976 óta tagja. Több évig elnöke volt a Műegyetem és a Könnyűipari Műszaki Főiskola állami vizsgáztató bizottságának, a főiskolától címzetes főiskolai tanári címet is kapott. 1994-ben elnyerte az európai mérnöki oklevelet, tagja az Európai Mérnökszövetség (FEANI) magyar nemzeti bizottságának. Újjáalakulása óta tagja a Magyar Mérnöki Kamarának és elnökségi tagja a gépészeti tagozatnak. Elnökségi tagja a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara ipari osztályának és tagja az etikai bizottságnak.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületbe 1952-ben lépett be. Elnöke volt az egyesület selyem szakosztályának. 1954 óta tagja a Magyar Textiltechnika szakfolyóirat szerkesztőbizottságának, jelenleg a szerkesztő bizottság elnöke. Több cikluson át tagja volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület intéző bizottságának.

Szakirodalmi munkásságát mintegy kétszáz magyar és idegen nyelvű cikk és négy könyv illetve könyvrészlet jelzi. Ő írta az e tárgyban mindmáig egyedüli magyar nyelvű monográfiát, a *Szintetikus selyemfonalak terjedelmesítése* című szakkönyvet. Több hazai és külföldi textilkonferencián számos előadást tartott, huszonöt éven át állandó előadója illetve résztvevője a mesterséges szálakkal foglalkozó dornbirni konferenciáknak.

Munkáját számos kitüntetéssel jutalmazták. Több alkalommal kapott miniszteri kitüntetést, elnyerte a Munka Érdemrend ezüst fokozatát, két alkalommal tüntették ki a Textilipar Fejlesztéséért éremmel, 1984-ben MTESZ Díjat kapott. Életművét 2002-ben Eötvös Loránd-díjjal ismerték el. 2009-ben a BKIK emléktáblájával tüntették ki. A TMTE legutóbbi, 2010. májusi küldöttközgyűlésén Kiváló Egyesületi Munkáért elismerésben részesült.

A TMTE vezetősége és tagsága, valamint a Magyar Textiltechnika szerkesztőbizottsága nevében szeretettel gratulálunk dr. Kerényi Istvánnak 80. születésnapján, további aktív éveket és jó egészséget kívánva köszöntjük.

Gyémánt és Arany okleveles mérnökök a textiliparban

A Magyar Műszaki Értelmiség Napja alkalmából, májusban adta ki a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem a kitüntető Platina, Rubint, Vas, Gyémánt és Arany okleveleket azoknak a mérnököknek, akik 75, 70, 65, 60 ill. 50 évvel ezelőtt szerezték meg mérnöki diplomájukat az egyetemen. Ebben az évben 189 gépészmérnök és 58 vegyészmérnök vehette át a jubileumi diszoklevelet, azok, akik előzőleg benyújtották ez iránti kérelmüket az egyetem szenátusához. Közöttük az idén 4 Gyémánt oklevelet elnyert textilgépészmérnököt és 4 Arany oklevéllel kitüntetett textilgépészmérnököt ill. a textiliparban elhelyezkedett vegyészmérnököt köszönhetünk.

Gyémánt okleveles mérnökeink

Baranyai Lajos – A diploma megszerzése után a Férfiruhagyárban, majd a Ruhaipari Gépjavítóban dolgozott, majd a Könnyűipari Alkatrészgyártó és Ellátó Vállalatnál (KAEV) a gyártmányfejlesztési csoportot vezette. Ezt követően került a Csepel Művek Jármű és Konfekcióipari Gépgyárába, ahol nyugállományba vonulásáig, 1988-ig végzett tervezőmérnöki munkát. Számos szolgálati találmánya van. Több helyen látott el oktatási és tudományos tanácsadói feladatot. A Műegyetem 2000-ben Arany oklevéllel tüntette ki.

Bedécs István – Pályafutását a Textilipari Központi Laboratóriumban kezdte, majd az ebből alakult Textilipari Kutató Intézetben (TKI) folytatta 1987-ig, nyugdíjba vonulásáig. Eközben egyéves tanulmányúton volt Lengyelországban, ezt követően részese volt a magyar-lengyel együttműködésnek. Kutatási tevékenysége a különböző fonalkeverékek kidolgozására, a kötött plüss gyártástechnológiájának kidolgozására, a szőnyegek nemzetközi minősítési rendszerének alkalmazására irányult. 2000-ben Arany oklevelet kapott.

Hajmási Tibor – egész életében egyetlen munkahelye volt: a Textilipari Kutató Intézet (TKI), ill. jogutódja, az INNOVATEX Textilipari Kutató és Fejlesztő Vállalat. Kezdetben tudományos munkatárs, majd tudományos osztályvezető, főosztályvezető, tudományos igazgatóhelyettes, végül 1986-tól 1990-ig, nyugállományba vonulásáig a vállalat igazgatója volt. Elnyerte a Magyar Tudományos Akadémia kutatói ösztöndíját, a Ford Alapítvány kutatói ösztöndíját, az Institute de France ösztöndíját. Öt szakkönyv, 125 műszaki tudományos közlemény, 10 szabadalom, 30 hazai és nemzetközi szabvány kidolgozása fűződik a nevéhez. Tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Szál- és Rosttechnológiai Bizottságának, majd Albizottságának, tagja volt az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság plenumának, a Könnyűipari Műszaki Főiskola Tanácsának. Jelenleg is folytat műszaki tanácsadói tevékenységet. 2000-ben kapott Arany oklevelet.

Kőbán Ferenc – 1950-ben, az első textil-gépészmérnöki évfolyam hallgatójaként szerzett ugyan oklevelet, de tevékenységét aztán más iparágban kezdte meg és folytatta, így a magyar textilipar nem élvezhette munkája gyümölcsét.

A Gyémánt diplomások méltatása kapcsán meg kell emlékeznünk **dr. Jederán Miklósról**, aki mérnöki oklevelét szintén 1950-ben szerezte meg és 1974-től 1992-ig vezette a Budapesti Műszaki Egyetemen a Textiltechnológia és Könnyűipari Tanszékét. Sajnos a halál 1997-ben elragadta közlünk.

Arany oklevelés mérnökeink

Dr. Czvitovszky Tibor – vegyészmérnöki diplomáját 1960-ban szerezte meg, doktori disszertációját 1966-ban védte meg és 1988-ban megszerezte a kémiai tudományok doktora fokozatot. 1992-ben kapott meghívást a Budapesti Műszaki Egyetemtől és a Textiltechnológia és Könnyűipari Tanszék helyén létrehozta a Polimertechnika Tanszékét, amely ma már az egyetem

egyik legeredményesebb doktori iskolája. Publikációinak száma meghaladja a 120-at. Előadó volt a Mindentudás Egyetemén, elnöke volt az MTA Műszaki Anyagtudományi Munkabizottságának, majd a Szál- és Kompozittechnológiai Bizottságnak. Elnöke volt a Magyar Ösztöndíj Bizottságnak. Tanszékvezetőként 65 éves koráig dolgozott, jelenleg a Polimertechnika Tanszék emeritus professzoraként vesz részt az oktatásban és a doktorképzésben.

Dr. Józsa Béláné Török Emília – oklevelének elnyerése után a Temaforg Vállalatnál helyezkedett el. 1964–1973 között a Textilipari Kutató Intézet munkatársa, majd osztályvezetője volt. 1973-tól 1989-ig a Textilipari Minőségellenőrző Intézet (TEXIMEI) osztályvezetője, majd igazgatóhelyettese. Nyugállományba vonulását követően még néhány évig megbízásos munkákat végzett a Textilipari Minőségellenőrző Intézet és a Magyar Szabványügyi Hivatal részére.

Mayer Ágnes (dr. Kontor Elemérné) – kezdetben a Hazai Fésűsfonó és Szövőgyárban dolgozott üzem-mérnöként, később a szövő-előkészítő üzem vezetőjeként. Eközben textiltépcész szakmérnöki oklevelet is szerzett. 1970-től a Magyar Selyemipar Vállalat (MSV) Hungária Jacquard Szövőgyára gyártmányfejlesztési osztályvezetője, 1976-tól az MSV vezérigazgatóságánál termelési osztályvezető-helyettes, 1984-től a külkereskedelmi főosztály vezetője lett. Meghívott előadóként tanított a Textilipari Technikum esti tagozatán és a Könnyűipari Műszaki Főiskolán. 1995-ben vonult nyugdíjba.

Weiszburné Haász Anna – első munkahelye a Magyar Selyemipar Vállalat Hungária Jacquard Szövőgyára volt, majd a Textilipari Kutató Intézet szövő osztályán végzett kutatói munkát, ahol feladata a gyapjúszövőgépek fejlesztése volt. Dolgozott a Magyar Néphadsereg Ruházati Ellátó Központjában, majd ismét a Textilipari Kutató Intézetben, ahol az újonnan létrehozott Információs és Kutatáskoordinációs Osztály vezetője lett. 1991-ben vonult nyugállományba.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület vezetősége és a Magyar Textiltechnika szerkesztőbizottsága nevében valamennyi jubiláló mérnöknek szívből gratulálunk, további jó egészséget és tevékeny életet kívánunk. Szívből reméljük, hogy öt-tíz év múlva újabb jubileumi oklevél elnyeréséhez gratulálhatunk.

Egyesületi kitüntetések

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület 2010. május 26-án megtartott küldött-közlőgyűlése az alább felsorolt szakembereket részesítette **Kiváló Egyesületi Munkáért érem** kitüntetésben, akik aktívan hozzájárulnak a TMTE eredményes munkájához.

Groszmann Tibor – a középiskolát a Than Károly Vegyipari Szakközépiskolában végezte, majd a Pollak Mihály Műszaki Főiskolán szerzett vegyipari gépészmérnök képesítést. Textilvegyész technikusként 1962-ben kezdett dolgozni a Gyapjúmosó és Fimomposztó Gyárban, később a Hazai

Fésűsfonógyárban volt technológus. 1970-től a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének munkatársa, majd titkára lett. Eközben több textilipari nagyvállalat felügyelő bizottságában is tag volt. 2008-ban nyugdíjba vonult. – A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1964 óta aktív tagja, tevékenyen részt vett a textilvegyész szakosztály, majd az ipargazdasági szakosztály munkájában, az utóbbiban hosszú ideig vezetőségi tag is volt. 2006 óta az egyesület ellenőrző bizottságát vezeti.

Dr. Hajnal Endre – Egerben, a Ciszterci Rend gimnáziumában érettségizett, majd a Pázmány Péter Tudományegyetem jogi karán szerzett diplomát 1947-

ben. Ötvenkilenc évig dolgozott a textiliparban. Tevékenykedett az akkori Textilipari Központban, majd a Magyar Pamutiparban, 1950-től a Hazai Pamutszövőgyárban és párhuzamosan a Pamutipari Igazgatóságon. 1960-tól a Könnyűipari Gépi Adatfeldolgozó Vállalat vezetőjévé nevezték ki. 1969-től a Könnyűipari Szervezési Intézet

munkatársa, majd a Könnyűipari Minisztériumba került, ahol a textilipari rekonstrukció számítógépes anyag- és teljesítményszámolásának kidolgozásában vett részt. A Könnyűipari Módszertani és Továbbképző Intézet keretein belül azon munkálkodott, hogy a külföldi szervezőktől átvett módszereket hazai iparunk hatékonyan alkalmazni tudja. Több külföldi országban is dolgozott, így Észtországban, Grúziában, Litvániában és Mongóliában. – A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1953 óta tagja, egyik alapítója volt a TMTE kiadásában megjelent Textilipari Tervgazdaság c. szaklapnak, és dolgozott az ipargazdasági szakosztályban és a TMTE ellenőrző bizottságában.

Jancsecz Ferencné – eredetileg tanárnak készült, de közgazdász lett. A Csavaripari Vállalatnál kezdte pályáját, de onnan hamar a Fővárosi Ruhaipari Vállalathoz került gazdasági igazgatóhelyettesi minőségben, ahol a Billerbeck és a Felina cégekkel való együttműködés meghatározó tényező volt. Ebből eredően 1992-től a Felina

Hungária Kft. ügyvezető igazgatója lett és ezt a kezdetben Szeghalmon működő, 80 fős magyar-svájci üzemet fejlesztette fel korszerű, 600 főt foglalkoztató komoly ruhaipari vállalattá, amely szorosan együttműködik a németországi gyártmányfejlesztő részleggel és számos hazai és szomszédos országbeli konfekcióüzemekkel. Munkásságát több kitüntetéssel is elismerték, köztük a Munka Érdemrend ezüst fokozatával, a Széchenyi-Díjjal és Szeghalom Pro Urbe kitüntetésével. – A TMTE-nek aktív tagja, több választási ciklus óta tagja az ellenőrző bizottságnak.

Dr. Kerényi István – a Magyar Pamutiparban szövő tanulóként kezdett, majd 1952-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett textil-gépészmérnöki oklevelet. Dolgozott az egyetem textiltechnológia tanszékén mint tanársegéd, 1955-től pedig 32 éven át a Magyar Selyemipar Vállalatnál töltött be egyre magasabb beosztásokat az üzem-mérnöktől a vezérigazgató-helyettesi pozícióig. 1961-től aspiránsi tanulmányokat folytatott és ennek eredményeként 1970-ben kandidátus lett és elnyerte a műszaki doktori címet. A Magyar Tudományos Akadémia Szál- és Rosttechnológiai (jelenlegi nevén: Kompozittechnológiai) Bizottságának 1976 óta tagja. 1994-ben elnyerte az európai mérnök címet és tagja az Európai Mérnökszövetség magyar nemzeti bizottságának. – A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1952 óta tagja, 1954 óta dolgozik a Magyar Textiltechnika szaklap szerkesztőbizottságában, amelynek jelenleg elnöke. Több választási cikluson át tagja volt az egyesület intéző bizottságának. Munkáját számos kitüntetéssel ismerték el, köztük a Munka Érdemrend ezüst fokozatával, két alkalommal a Textilipar Fejlesztésért

Érmet és a MTESZ Emlékérmét.

téséért éremmel, 1984-ben MTESZ Díjjal, 2002-ben Eötvös Loránd Díjjal.

Kutasi Csaba – vegyésztechnikus, majd textiltechnológiai üzem-mérnöki pályafutását 1968-tól 1996-ig a Budapesti Pamutnyomóipari Vállalatnál kezdte, majd ezek utódcégeinél folytatta, különböző műszaki, minőségügyi vezetői beosztásokban. Jelenleg a textil-, ruha- és textiltisztító ipar területén mint igazságügyi szakértő dolgozik, szakmai oktatással, minőségügyi műszaki tanácsadással foglalkozik. – A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1969 óta tagja. Belépésétől kezdve aktívan részt vesz szakmai rendezvényekben, szervezője volt szakmai vetélkedőknek, előadásokat tart. 1994 óta tagja az egyesület intéző bizottságának. 2003-tól, mint a szakmai tanácsadó testület elnöke, felelőse a TMTE keretben folyó EDUTEX felnőttképzési programnak. Oktatói tevékenysége elismerésre méltó. Rendszeresen publikál a Magyar Textiltechnikában és más szakmai folyóiratokban. Tagja a Textilmúzeum kuratóriumának. Munkájának eredményességét már eddig is több kitüntetéssel, többek között a MTESZ Emlékéremmel ismerték el.

Lukács Jánosné – textil-vegyésszmérnöki oklevelét a Moszkvai Egyetem kémiai technológia szakán 1959-ben szerezte meg. Szakmai pályafutását a Váci Kötöttárnygyárban kezdte, majd a Budapesti Harisnya-gyárban folytatta. 1963-ban került a Könnyűipari Minisztériumba, onnan az Ipari Minisztériumba, ahol főelőadóként, főosztályvezető-helyettesként, majd főtanácsosként dolgozott 1989-ig. 1992-ig a Budapesti Pamutnyomóipari Vállalat befektetési igazgatója, 1992-től egyévi vállalkozóként szakértői tevékenységet folytat. Szakmai tolmács és fordító cseh, német és orosz nyelven. – A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1960 óta tagja. Az 1974-ben megalakított ipargazdasági szakosztály vezetőségi tagja, 1988-tól elnöke. 1998-ban, majd 2002-ben és 2006-ban az egyesület főtitkár-helyettesévé választották. Kiváló ismerője a textil- és ruhaiparban kihasználható pályázati lehetőségeknek. Kezdeményezője és fő szervezője volt az eddig négy alkalommal megrendezett „Divat-Piac-Technológia” nemzetközi konferenciasorozatnak. Magas színvonalon végzett, eredményes szakmai munkáját számos kitüntetéssel ismerték el, így megkapta a Munka Érdemrend bronz és ezüst fokozatát, a Textilipar Fejlesztéséért Érmét és a MTESZ Emlékérmét.

Varga Ferenc – az Eötvös József Reáliskolában érettségizett és 1938-ban a Goldberger Textilműveknél helyezkedett el, mint gépkönyvelő. 1941-ben katonai szolgálatra vonult be, megsebesült, szovjet hadifogságba került, ahonnan 1947-ben térhetett haza. Ismét a Goldberger Textilműveknél folytathatta a munkát, az üzemgazdasági osztály vezetőjeként. 1963-ban könyvvizsgálói vizsgát tett. 1968-tól a Goldberger Textilművek Kelenföldi Gyárának főkönyvelője, majd gazdasági igazgatója, ezt a munkakört töltötte be 1981-ig, nyugdíjba vonulásáig. Nyugdíjasként is tovább dolgozott, a

Dunavecsei Konfekciógyárban és még több más vállalatnál végzett ellenőrzési munkát. Egész pályafutása alatt tevékeny társadalmi életet élt: részt vett a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület és a Textil Szakszervezet munkájában, alapító tagja volt a Szervezési és Vezetési Tudományos Társaságnak, valamint a Tájak, Korok, Múzeumok Egyesületnek. Jelenleg a TMTE könyvvizsgálója.

Dr. Zalatnay Ottó – a Széchenyi István Gimnáziumban érettségizett, majd a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen szerzett diplomát, 1966-ban pedig doktori címet. Első és 40 éven át egyetlen munkahelye a csepeli Magyar Posztógyár volt. 1979-ben nevezték ki a gyár vezérigazgatójává, ezt a pozíciót töltötte be 1990-ig, a gyár bezárásáig. Ezután még 17 évig kü-

lönböző szervezeteknél oktatással, továbbképzéssel foglalkozott. – A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1959 óta tagja. Sok választási cikluson át volt vezetőségi tagja az ipargazdasági szakosztálynak, 12 évig volt az egyesület ellenőrző bizottságának elnöke. Alapító tagja a Szervezési és Vezetési Tudományos Társaságnak, 1983-tól alelnöke, 1986-tól a rendezvény koordinációs bizottság elnöke. Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el, 1977-ben Hevesi Gyula Díjat, 1989-ben MTESZ Díjat kapott, 1995-ben MTESZ Emlékéremmel jutalmazták. 1999-ben kapta meg első ízben a Kiváló Egyesületi Munkáért kitüntetést.

Kadet Károly (1923-2010)

87 éves korában eltávozott közülünk Kadet Károly, aki a Magyar Nemzeti Bank Könnnyüipari Hitelfőosztályán a textilipari osztály vezetőjeként több évtizeden át foglalkozott a textil- és textilruházati ipar beruházásainak finanszírozásával. A hazai textilipari közép- és nagyvállalatainak fejlesztését segítve tevékenyen részt vett a hitelkérelmek megvalósításában. Nyugdíjasként okleveles könyvvizsgálóként

dolgozott.

Magas szintű szakmai ismereteit készséggel továbbadta. Rendszeres előadója volt az Országos Vezetőképző Intézet által szervezett tanfolyamoknak, főleg az általa bemutatott esettanulmányok voltak emlékeztetők. Több szakkönyv társszerzője volt. A TMTE-nek hosszú évekig tagja volt, az ipargazdasági szakosztály rendezvényein számos előadást tartott.

Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el, többek között megkapta a Munka Erdemrend bronz fokozatát. Egyesületi tevékenységét 1983-ban Földes Pál Éremmel jutalmazták.

Munkatársai és partnerei becsülték szorgalmát és munkabírást. Tisztelték becsületességéért és kedvelték különleges humorát.